

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar två grunder till stöd för sin talan.

För det första utgick tribunalen i det överklagade beslutet felaktigt från att den företrädande advokatens oavhängighet, vilken ska prövas enligt artikel 19 tredje stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, uppenbart är påverkad, när nämnda advokat företräder en juridisk person, vars verkställande direktör är ägare av den advokatbyrå hos vilken den företrädande advokaten är anställd.

Tribunalen antog i det överklagade beslutet felaktigt att den företrädande advokatens oavhängighet, vilken ska prövas enligt artikel 19 tredje stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, även är uppenbart påverkad, när klienten visserligen är en juridisk person, vars verkställande direktör är ägare av den advokatbyrå hos vilken advokaten är anställd, men saken i målet rör ett krav som kan göras gällande av var och en ("Popularanspruch"), vars genomförande är av allmänintresse.

I det överklagade beslutet tas ingen hänsyn till att åberopandet av ett krav som kan göras gällande av var och en utgör en omständighet som enligt domstolen – ensam eller tillsammans med andra omständigheter – kan möjliggöra en indelning i situationer och göra det möjligt att uttala sig om huruvida företrädarens oavhängighet är uppenbart påverkad.

För det andra medför det överklagade beslutet ett åsidosättande av den skyldighet som följer av artikel 47 första stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, att upplysa en part om att denne, enligt tribunalen eller domstolen, inte företräds i vederbörlig ordning av en advokat i den mening som avses i artikel 51 första stycket i tribunalens rättegångsregler, jämförd med artikel 19 tredje och fjärde styckena i stadgan för Europeiska unionens domstol, och att ge parten möjlighet att säkerställa att parten företräds i vederbörlig ordning, innan det meddelas ett avgörande som innebär att talan ogillas eller avvisas.

Beslut om prövningstillstånd

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 30 januari 2023 beslutat att meddela prövningstillstånd avseende överklagandet i dess helhet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Cluj (Rumänien) den 8 november 2022 – C SPRL mot AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

(Mål C-696/22)

(2023/C 94/12)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i det nationella målet

Klagande: C SPRL

Motparter: AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artiklarna 63, 64 och 66 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ hinder för en skattemyndighets förvaltningspraxis – såsom den i förevarande fall, där den beskattningsbara personen, som är ett bolag med begränsat ansvar bestående av auktoriserade yrkesutövare (SPRL) genom vilket förvaltare i insolvensförfaranden kan utöva sitt yrke, åläggs ytterligare betalningsskyldigheter – bestående i att den beskattningsgrundande händelsen och mervärdesskattens utkrävbarhet fastställs till den tidpunkt då tillhandahållandet av tjänsterna äger rum inom ramen för ett insolvensförfarande, för det fall konkursdomstolen eller borgenärskollektivet fastställer arvodet till förvaltaren i insolvensförfaranden, med påföljande skyldighet för den beskattningsbara personen att utfärda fakturorna senast den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen för mervärdesskatt inträffar?

- 2) Utgör artiklarna 63, 64 och 66 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt hinder för en skattemyndighets förvaltningspraxis såsom den i förevarande fall, där den beskattningsbara personen, som är ett bolag med begränsat ansvar bestående av auktoriserade yrkesutövare (SPRL) genom vilket förvaltare i insolvensförfaranden kan utöva sitt yrke, åläggs ytterligare betalningsskyldigheter, eftersom den beskattningsbara personen har utfärdat fakturor och uppburit mervärdesskatt först på dagen för mottagandet av betalningen för de tjänster som har tillhandahållits inom ramen för insolvensförfarandet, trots att borgenärskollektivet har beslutat att arvodet till förvaltaren i insolvensförfaranden är villkorat av att det finns likvida medel på gäldenärernas konton?
- 3) Är det för att medges rätt till avdrag, för det fall den beskattningsbara personen har ingått ett samarbetsavtal avseende varumärken (co-branding) med en advokatbyrå och ska bevisa att det föreligger ett direkt och omedelbart samband mellan de förvärv som den beskattningsbara personen har gjort i tidigare led och transaktioner i senare led, tillräckligt att den beskattningsbara personen styrker att det efter ingåendet av avtalet har skett en ökning av omsättningen/värdet på de beskattningsbara transaktionerna, utan att inkomma med ytterligare styrkande handlingar? Om frågan besvaras jakande, vilka kriterier ska då tas i beaktande för att fastställa avdragsrättens faktiska räckvidd?
- 4) Ska den allmänna unionsrättsliga principen om rätten till försvar tolkas på så sätt att den domstol som prövar målet i sak – när det under ett nationellt administrativt förfarande avseende en begäran om omprövning av ett beskattningsbeslut varigenom det har fastställts att det ska betalas extra mervärdesskatt godtas nya faktiska och rättsliga argument jämfört med dem i den skatterevisionspromemoria som detta beskattningsbeslut grundar sig på och den beskattningsbara personen i väntan på avgörandet av den domstol som prövar målet i sak har medgetts interimistiskt rättsskydd i form av uppskov med kravet på inbetalning av skatt, utan att undersöka huruvida förfarandet hade kunnat leda till ett annat resultat om detta fel inte hade förelegat – kan anse att denna princip inte har åsidosatts?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Cluj (Rumänien) den 15 november
2022 – SC AA SRL mot MFE**

(Mål C-701/22)

(2023/C 94/13)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i det nationella målet

Sökande: SC AA SRL

Svarande: MFE

Tolkningsfrågor

- 1) Ska principen om en sund ekonomisk förvaltning tolkas på så sätt att denna princip, jämförd med principen om likvärdighet, utgör hinder för att en juridisk person som bedriver en vinstdrivande verksamhet och har fått ett icke återbetalningspliktigt stöd från ERUF kan få ränta vid sen betalning från en offentlig myndighet i en medlemsstat (dröjsmålsränta) till följd av sen ersättning av stödberättigande utgifter under giltighetsperioden för en förvaltningsrättsakt som uteslöt ersättning och som sedermera har ogiltigförklarats genom ett domstolsavgörande?
- 2) Om den första frågan besvaras nekande, är då den försumlighet från stödmottagarens sida som konstaterades i ovannämnda avgörande av betydelse för beräkningen av räntebeloppet vid sen betalning, om det beaktas att nämnda myndighet som är behörig att förvalta EU-fonder, efter det att ovannämnda avgörande har meddelats, i slutändan har förklarat att alla utgifter var stödberättigande?